

Quatre barcelonins —un pare i tres fills, dues generacions d'una mateixa firma— dedicada a la fabricació d'embalatges: són Josep Clos Subarroca, Josep, Paquita i Xavier Clos Vila, els propietaris d'Ineco, indústria ubicada a Lliçà de Vall. El més madur de tots ells té un record molt viu de la **"degradació"** de què era víctima el barceloní barri del Poble Nou —on avui molts van a fer una passejada—, quan les instal·lacions d'Ineco encara es trobaven allí. I és que en vuit dècades d'història, aquesta empresa i els seus propietaris han estat testimonis de mil i una transformacions del nostre paisatge. El negoci el va fundar el primer d'aquesta nissaga de Joseps: l'avi Josep Clos Taulé i l'àvia Pepita Subarroca Puigarnau, que van començar fabricant **"caixes de fusta. En aquella època tots els embalatges estaven fets d'aquest material. El cartró no es va començar a desenvolupar fins als anys 50."** Sense les facilitats de què ara disposa la indústria, el pare d'Ineco i els seus contemporanis, partint del tronc nu, duïen a terme una feina gairebé artesana. Com aquell qui escull un arbre de Nadal a la fira de Santa Llúcia, **"l'avi triava, comprava i marcava la fusta, verda o seca, a Planoles, als Pirineus. Un cop adquirit el tronc, el següent pas consistia a serrar-lo, per obtenir-ne els fils que constituïrien la nostra matèria primera."** És clar que en aquella època, **"quan no hi havia fax ni correu electrònic"**, els negocis es feien d'una altra manera: **"El contacte humà era molt important, i ell tenia molta mà dreta amb els pagesos."**

El 1948 l'empresa s'especialitzava en la **"fabricació d'envasos per a cerveses i gasoses."** L'arribada de la Coca-Cola, el 1953, va marcar un abans i un després en la aquesta firma vallesana: **"Quan vam començar, en els anys 50, vam tardar 6 mesos a fabricar 6000 caixes, ja que el muntatge comportava 133 operacions. En 1967, quan el plàstic ja guanyava terreny i abandonàvem aquesta activitat, sortien de la nostra factoria més de 6000 caixes diàries."** En aquella època, la plantilla d'Ineco incloïa 100 persones, distribuïdes en un espai de 4000 metres quadrats, i el cartró ja havia fet irrupció a la fàbrica. Evidentment, un canvi d'aquest abast implicava inversions considerables, que es van dur a terme a un ritme sorprenent: **"Sempre dic que passar de la fusta al cartró no ens va costar més que cinc minuts, el temps just de parlar-ne amb el pare."** I és que aquests empresaris tenen molt assumit que **"hi ha coses que, si te les penses molt, corres el risc d'acabar per no fer-les."** Per a ells, el món de la indústria implica una certa dosi **"d'aventura. Ens ho pensem més abans de comprar-nos un vestit nou que una màquina per a l'empresa."**

En el moment del trànsit d'un material a un altre, el fundador del negoci ja tenia una certa edat, de manera que va ser el seu fill, Josep Clos Subarroca, qui va dirigir el procés, alhora que recollia el testimoni patern i es començava a fer càrrec de l'empresa: **"Ell em va ensenyar a ser honest i a treballar correctament."** Ara és aquest Josep qui traspasa el negoci als seus descendents. Tots tres germans consideren que **"avui el relleu generacional és més difícil. Abans el fill d'un industrial heretava automàticament la firma paterna. En els nostres dies, en canvi, perquè s'esdevinguí així és necessari que el fill sigui una persona vàlida. En qualsevol cas, el pare sempre t'exigeix més que a un altre."**

Que lluny queden els temps d'aquelles rústiques caixes de fusta. Avui Ineco disposa d'un important Departament de Disseny d'on surten idees per fa-

bricar productes pràctics i originals: **"L'embalatge de cartró ha estat durant molt de temps una simple caixa marró. Fa uns anys que aquest embalatge s'ha transformat totalment, i ara gairebé totes les caixes són impreses, algunes fins i tot amb fotografies. Abans n'hi havia prou a imprimir-hi una referència i unes fletxes; avui totes incorporen el logotip i el nom de l'empresa, i en molts de casos la imatge del producte que contenen."** Actualment, doncs, l'activitat dels Clos requereix un grau elevat de creativitat, no en va **"cada client té la seva caixa, el seu logotip i les seves mides. No disposem d'un producte estàndard que puguem vendre a qualsevol empresa."**

Satisfer la demanda específica de cada client exigeix una perfecta coordinació entre tots els departaments que integra l'empresa Ineco. La Paquita, per exemple, és la responsable de comptabilitat, en Josep està al capdavant de fabricació, i en Xavier n'és el director comercial. En paraules seves, **"en el nostre món les decisions s'han de prendre molt de pressa, en minuts"**, de manera que no hi ha gaire temps per convocar reunions. Un s'imagina que en una empresa com aquesta els reflexos han de ser un punt a favor, atès que el sector dels embalatges es caracteritza per ser **"molt competitiu: hem de fer valer el nostre producte per sobre de les grans multinacionals, i una de les nostres armes és la nostra agilitat a l'hora de servir el client."**

"Tan bon punt pengem el telèfon, després de rebre un nou projecte, ens posem a treballar-hi. Al cap de dues o tres hores, la persona interressada té a casa seva una mostra del que ens ha demanat, perquè la seva idea ha d'estar al mercat en qüestió de quatre o cinc dies", resumeixen. Gràcies a l'ajut de l'ordinador, **"una mostra amb les característiques requerides està enllestida en pocs minuts. Una màquina produeix mostres constantment, i les màquines en línia produeixen la comanda. Aquests industrials transformen un total de "120.000 metres quadrats de cartró diaris. Les nostres màquines fabriquen entre 8000 i 14.000 caixes per hora. Tenim previst, a curt termini, doblar la capacitat de la nostra nau, actualment de 8500 metres quadrats, i acabar d'automatitzar tots els processos."**

Bona part de la matèria primera amb què treballa Ineco prové del reciclatge: **"Aproximadament el 80% dels papers que actualment es destinen a l'embalatge són materials reutilitzats."** Per tant, molts dels quilos del cartró que llencem diàriament als contenidors blaus van a parar a indústries com la dels Clos. En aquest sentit, en Josep fill ens dóna una bona notícia: **"Segons les estadístiques, som un dels països europeus que més paper reutilitzen. El que passa és que, com que en consumim més del que podem reciclar, ens veiem obligats a importar-ne, fins i tot de reciclat."** Ells no tan sols treballen amb material reutilitzat, sinó que, a més a més, el **"cartró ondulat"**, la base de la seva activitat, és **"biodegradable"**, amb la qual cosa l'impacte ambiental d'Ineco és mínim. De fet, el gremi dels paperers es caracteritza per la seva inquietud envers l'ecologia, no en va **"per cada arbre que talen, en planten dos."**

Així és Ineco, una firma respectuosa amb el medi ambient, moderna, i que ha sabut beneficiar-se de la mestria de molts anys d'ofici. I que encara se'n beneficia. Com diu en Xavier, **"la millor lliçó del pare encara no l'hem apres. Nosaltres ens fixem una meta darrere l'altra."**

**“Aproximadament
el 80% dels papers
que actualment es
destinen a l’embalatge
són materials reutilitzats”**

Josep i Xavier Clos Vila i Josep Clos Subarroca

Lliçà de Vall (Vallès Oriental)